

Jacobus 1: Inleiding voor IN TOUCH februari 2025

Hou vol. Waar denkt u aan als dit het onderwerp is. Wat is het wat in uw gedachten komt? Wat vindt u moeilijk om vol te houden? Kerkgang / Stille tijd / vertrouwen / geloven...??

Ik mocht voor de Delftse vrouwengroep waar ik leiding aan geef een inleiding houden over Jacobus 1 en daarin staat die tekst: Acht het voor grote vreugde als gij in velerlei beproeving valt. Dat is een tekst die al heel lang met mij mee gaat. Ik weet niet wie van u hier al kwam toen Tonneke Bijker Bijbelstudies hield? Ik kwam hier toen niet, maar kreeg wel alle bandjes van de Bijbelstudies van haar over de Jacobusbrief en ik heb ze grijs gedraaid. Zo mooi en bemoedigend en inspirerend. Weet u het nog? Toen al raakte het mij: het voor vreugde achten als er allerlei beproevingen komen. Maar o wat vind ik dat moeilijk om vol te houden. Daarom koos ik voor dit onderwerp. Hou vol. Hou vol om vreugde te vinden, om je te verblijden ongeacht de omstandigheden, om God te danken in alles. Vanmorgen gaan we ons daar met elkaar weer in oefenen. Eerst lezen we het Bijbelgedeelte.

Lezen: Jacobus 1:1-18

Inleiding op de Jacobus brief:

De Jakobusbrief behoort tot de oudste brieven van het Nieuwe Testament, men schat dat deze ongeveer in het jaar 55 geschreven is, voordat de evangeliën er waren op schrift. Als een geestelijke herder maakt Jakobus zich zorgen om zijn “broeders” uit de twaalf stammen van Israël. Deze broeders uit het Jodendom zijn verstrooid. Nadat Stefanus is gestenigd kwam er een grote vervolging, onder andere door Saulus van Tarsus en de Joden die in Jezus geloofden zijn overal heen gevlucht. Met name naar het Noorden, naar Fenicië, Cyprus en Antiochië. Aan deze verstrooide broeders schrijft Jakobus zijn brief. Jakobus, de schrijver van de brief, is Jakobus, de broer van de Heere, Hij kwam kennelijk door de dood en de opstanding van de Heere Jezus tot geloof. Hij werd een leider van de Joods Christelijke gemeente te Jeruzalem.

Samenvatting

De Jakobusbrief richtte zich toen op de Joodse christenen in de verstrooiing, niet op de christenen uit de heidenen. Het waren dus mensen die vanaf hun geboorte met God en het OT waren groot gebracht en God diende, religieus waren, maar nu Christus als hun verlosser hadden leren kennen. Zo richt het boekje Jacobus zich nog steeds zou je kunnen zeggen tot gelovigen die vertrouwd zijn met religie, met godsdienst, maar die ook verlangen om een levendige relatie met de Heere Jezus Christus te hebben en dat vol te houden, ook ten tijde van vervolging en verdrukking. Zo is het ook echt een brief voor ons. De moeite waard om nog eens helemaal te lezen en op je te laten inwerken. Jakobus doet in zijn brief een beroep op de ontvangers ervan om in hun praktische levenshouding een getuige te zijn in woorden en in daden, in innerlijke houding en in de praktijk van het gewone leven.

Het is een heel praktische brief. Geschreven in het Grieks, mooi literair sterk Grieks. Wij worden aangespoord om in de kracht van de Heilige Geest het lichaam, resp. de tong in toom te houden (hfdst. 3:2,3,6) en godvruchtig te leven uit het geloof en door het geloof. Door gebed en vertrouwen zullen we in beproevingen vreugde, en in verzoeken redding ervaren.

Zoals ik al zei: Jacobus is een praktische brief. De brief heeft 108 verzen en daarvan staat de helft in de gebiedende wijs, zoals direct vers 1 en 2: *Wees verheugd en Acht het voor enkel vreugde mijn broeders wanneer u in allerlei verzoeken terecht komt.* Zo dat is direct een heel pittige gebiedende zin. Alleen over deze ene tekst kunnen we al een ochtend vullen, hebben we onze handen en harten meer dan vol. Het voor enkel vreugde achten als we beproefd worden of in verzoeken terecht komen. Ik denk met name ook beproefd worden in ons geloof. Verzoeken krijgen om te stoppen met geloven. Beide kan: verzoeking of beproeving, je kan zeggen: de satan verzoekt ons, maar dat is een beproeving van God voor wie gelooft. In vers 3 wordt het ook beproeving genoemd. Beproeving en verzoeking wordt hier door elkaar gebruikt.

C. H. Welch zegt over beproevingen: *De Heere heeft misschien niet zonder meer de bedoeling gehad dat dit me zou gebeuren, maar het staat buiten kijf dat Hij het wel heeft toegelaten. Het is dus een aanval van een vijand, maar tegen de tijd dat die aanval mij bereikt heeft de Heere er Zijn toestemming al voor gegeven en daarom is er niets aan de hand. De Heere zal ervoor zorgen dat het net als de andere ervaringen uit het leven zal meewerken ten goede.* Dus verzoeking van satan kan tegelijkertijd een beproeving van God zijn.

Er staat allerlei. Het kan dus allerlei beproeving of verzoeking zijn. Ziekte, tegenslag, pijn en verdriet door allerlei onrecht of vijandschap, vervolging (dat was hier het geval) en verdrukking, verstrooiing, moeten vluchten. Vervreemding van familie die niet geloofd en ga zo maar door. Misschien voor ons ook wel: de welvaart, erbij willen horen, je een beetje aanpassen aan je omgeving, willen hebben wat de ander heeft, begeerte... En de wereldgelijkvormigheid, omgaan met de verleidingen van de mobiele telefoon en het internet... Een verzoeking, een beproeving of we in het geloof blijven. Allevlei: de verzoeken en beproevingen die ieder mens ten deel vallen zoals ziekte en verdriet en pijn, onrecht wat je aangedaan wordt en overlijden van dierbaren en ook de beproevingen en verzoeken omdat we christen zijn en daarom verdrukking lijden. En dat voor enkel vreugde achten. Niet omdat die beproeving zo fijn is, maar om dat wat het uitwerkt in het geloofsleven. We verheugen ons niet in de verzoeken zelf, maar in dat wat het kan uitwerken in ons leven. Wat het teweeg kan brengen. Vreugde vinden in God en wat Hij in ons kan doen, juist door beproevingen heen. Beproeving brengt volharding teweeg. En als de volharding volledig doorwerkt geeft het volmaaktheid, volkomen oprechtheid, nergens in tekort schieten. Zo staat dat hier. Dat mag ons verlangen zijn en daarom mogen we ons verheugen in de beproevingen.

- Wat is voor jou een beproeving concreet vandaag de dag, maak het eens heel concreet voor jezelf. Waar denk je het eerste aan, als deze tekst tot je komt. Wat is in het nu een verzoeking of een beproeving voor jou. Benoem het voor jezelf even heel concreet.
- En stel jezelf de vraag: Acht ik het voor enkel vreugde?
- Vanmorgen gaan we dat met elkaar een beetje oefenen. Doe je mee

Dit is niet de enige tekst in de Bijbel, die ons deze richting op wijst. Ik noem enkele andere teksten die ongeveer hetzelfde zeggen:

- Verblijd u ALTIJD in de Heere, wederom zeg ik u verblijd u: Fil. 4: 4.
- Dank altijd voor alle dingen God en de Vader in de Naam van onze Heere Jezus Christus Ef. 5:20.

- Doe boven alles de liefde aan...en laat de vrede van God heersen in Uw harten, waartoe gij ook geroepen bent en wees dankbaar. Laat het Woord van Christus in rijke mate in u wonen in alle wijsheid, onderwijs elkaar en wijs elkaar terecht met psalmen en lofzangen en geestelijke liederen. Zing voor de Heere met dank in uw hart en alles wat u doet met woorden of met daden doe dat alles in de Naam van de Heere Jezus Christus, terwijl u God en de Vader dankt door Hem, Kol. 3: 14-17.
- Wij weten nu dat God alle dingen doet meewerken ten goede voor degene die Hem liefhebben, Romeinen 8:28
- Dank God in alles, want dat is de wil van God in Christus Jezus voor u, 1 Tes. 5: 18.

Het is Gods wil voor u en voor mij, dat we Hem danken, ons in Hem verblijden in alles, in iedere omstandigheid, altijd. Wetend dat God toestaat dat het gebeurt in ons leven en dat Hij het doet meewerken ten goede. Daarom verheugen we ons in de beproevingen en verzoeken: omdat het voor ons ten goede is. Dat geldt alleen als je in Christus bent. Lijden is niet ten goede voor de mensheid in algemene zin. Maar als we in Christus zijn is het ten goede, wat is het goede? Dat we meer op Jezus gaan lijken. Jezus die als Hij leed niet dreigde en als Hij gescholden werd niet terugschold. Jezus die in Zijn lijden nog dacht aan anderen: Vader vergeef het hun en Vrouw zie uw zoon en Die de voeten van zijn discipelen waste. Jezus die volkomen op God vertrouwde en Zijn wil wilde doen. Jezus die volmaakt was in liefde en wijsheid. Jezus die psalmen zong in de nacht. Alles wat we lezen in die teksten heeft Jezus volkomen gedaan. Maar wij zijn Jezus niet. Ik lijk meer op het volk Israël in de woestijn, dat ging mopperen bij iedere tegenslag, telkens weer gingen ze mopperen. Daar herken ik me meer in, die neiging heb ik ook: bij verzoeken, beproevingen: klagen, zeuren, steunen, bezorgd zijn, angstig zijn, woelen en niet kunnen slapen. Onrustig zijn en een kort lontje krijgen. Afleiding zoeken in snoepen of kopen. Of een heel goed romannetje. Anderen gaan naar Netflix of alcohol of porno of drugs of roddel of wat ook.

- Hoe kunnen we dit nu leren: ons verheugen in de beproevingen, God gaan danken en ons verblijden in Hem in plaats van zuchten en steunen en klagen of afleiding zoeken los van God. Hebt u een idee?

Ik leerde het van Habakuk, maar ook hier weer het is een voorbeeld, maar ik zou ook Job kunnen noemen of David in zijn psalmen

We hebben net een Bijbelstudie van het boekje Habakuk achter de rug. Habakuk begint met een klacht: Heere hoe lang roep ik om hulp en luistert U niet? Al zijn nood schreeuwt Habakuk uit in een klacht een gebed tot God. Dat vind ik heel bemoedigend: als ik me benauwd voel en aangevochten mag ik mijn hele hart uitstorten naar God en mag ik klagen en zeggen: U luistert niet... Niet mopperen en klagen en steunen, maar het uitschreeuwen naar God, al je nood, al je pijn, al je klacht. Dat gebeurt veel in de Bijbel. En al biddende richten we onze ogen op God en op de Heere Jezus Christus. Van Habakuk staat er: en ik ging op mijn wachtpost staan, uitkijkend wat God tegen mij zou zeggen. In plaats van naar al het onrecht te zien en daar op gericht te zijn leerde Habakuk door alles naar God uit te schreeuwen om zich te richten op God en naar Hem uit te kijken. God antwoorde hem ook, maar het was geen fijn antwoord. Het antwoord was: "Habakuk alles zal eerst nog veel erger worden". De Chaldeeën komen en het volk zal weggevoerd worden. Habakuk kreeg geen mooie boodschap, maar hij kreeg wel antwoord en hij wist: God is erbij, God is erin. God laat dit toe, God vindt dit nodig. En zo leert Habakuk te zingen: *"Al zal de vijgenboom niet bloeien en er geen vrucht aan de wijnstok zijn, al zal de*

opbrengst van de olijfboom tegenvallen en zullen de velden geen voedsel voortbrengen al zal het kleinvee uit de kooi verdwenen zijn en en geen rund in de stal zijn, nochtans zal ik van vreugde zingen in de HEERE, mij verheugen in de God van mijn heil. De Heere HEERE is mijn kracht, Hij maakt mijn voeten als die van hinden en Hij doet mij treden op mijn hoogten". Dat is Jacobus 1: 2-4 in de praktijk. Prachtig. Bij Habakuk was er veel goddeloosheid in zijn omgeving en hij wist de Chaldeeën komen eraan en de wegvoering en toch zingt hij dit lied. Mooi voorbeeld om na te volgen. Nog een keer: Hoe leren we dat nu zelf ook? Door dat we de bedoeling van God gaan zien in de beproevingen:

- Weet dat geloof altijd getest wordt. De beproevingen en verzoeken moeten komen
- Weet dat beproevingen voor ons werken en niet tegen ons. God doet alle dingen meewerken te goede voor hen die geloven, we worden er geestelijk volwassen door. We leren geduld en ontwikkelen karakter. Hoe kunnen we leren geduldig te zijn als het nooit beproefd wordt, hoe kunnen we leren ons echt te verheugen in Jezus, als het leven alleen maar fijn is.....

Hou vol. Hou vol om wat er ook gebeurt in uw leven, ermee te vluchten naar God en onze Heere Jezus Christus. Alles bij Hem uit te zeggen en op Hem te zien. En je mag echt alles zeggen, als je het maar tegen Hem zegt, op Hem ziende. Job heeft heel veel tegen God gezegd, Habakuk ook en in de Psalmen staan ook veel aanklachten: "Mijn God, mijn God waarom hebt U mij verlaten..." Ga met al je pijn en klacht naar God. In Zijn tegenwoordigheid te zijn. Wat een vreugde is dat: In Gods Tegenwoordigheid zijn. Weten dat je oneindig geliefd ben. Weten dat God, de Schepper van de hemel en de aarde, onze grote Verlosser en Middelaar erbij is, in ons wil wonen en wij in Hem mogen zijn. Weet u God is zo groot dat alle wateren van de wereld gemeten worden in de palm van Zijn Hand. (Jesaja 40). Ik denk dan altijd: al het water van de wereld past in Gods handpalm. Of dat een goede vertaling is weet ik niet, maar het helpt mij om Gods grootheid te ervaren. En uw naam en de mijne staan in zijn handpalm gegraveerd als we Zijn kind mogen zijn, als we Jezus hebben aangenomen als onze Heere en Heiland. Zien op Jezus, zien wat we hebben in Hem, wie we zijn in Hem. Volmaakt, vergeven, heilig, rein, gerechtvaardigd, geheiligd, zijn dochter, eeuwig levend hebbend. God hiervoor gaan loven en prijzen maakt dat we vreugde kunnen vinden in onze omstandigheden. Hou vol om in Gods Tegenwoordigheid te zijn. Dit is een gebed wat ik regelmatig bid:

"Er is een ander Die in mij woont – Christus – het Licht der wereld, door Wiens Geest en Woord ik in alle waarheid wordt geleid, door Wiens Geest ik kan opzien naar de Vader, soeverein boven alles, transcendent, verheven en heilig, en Hem kan kennen als mijn hemelse Vader. Dank U Heer Jezus Christus dat U in mij woont, dat U mij verbindt met God de Vader, dat U me helpt om Zijn Woorden van liefde en bevestiging zo te ontvangen dat ik mijn echte en volledige identiteit kan vinden, kan aanvaarden en daaruit kan leven als Zijn geliefde kind, in U en door de verlossing die U voor mij hebt verkregen. Mag Uw Woord, samen met Uw Tegenwoordigheid in mij, door mijn hele wezen stralen en mij in toenemende mate een gereinigd en heilig intellect, voorstellingsvermogen en zintuigelijk voelend wezen geven. Ik dank U Heer op dit moment en bij de voortduur voor het antwoord op dit gebed. Amen"

Zijn in Gods Tegenwoordigheid. Wat een rijkdom, wat een vreugde.

Dan volgen de verzen 5-8: *“Als ons wijsheid ontbreekt mogen we erom vragen aan God en Hij zal ons zeker wijsheid geven, als we niet twifelen, want wie twijfelt is als de golven van de zee, die gaan op en neer. Iemand die twijfelt moet niet verwachten dat hij wijsheid krijgt, zo iemand is onstandvastig op al zijn wegen”*. Weer zo pittig, heel duidelijk en praktisch, concreet en helder. Heb je wijsheid nodig voor iets/in een situatie? In een beproeving of een verzoeking? Juist ook in die situaties van verzoeken en beproevingen. Voor mij zijn veel beproevingen en verzoeken gerelateerd aan wat er gebeurt in de gezinnen van mijn kinderen. Dat kan mij het meest bezorgd maken of verdrietig of angstig. En juist dan is het zo moeilijk: moet ik wat zeggen of kan ik beter zwijgen. Ik denk dat velen van u het herkennen. Weet je niet wat Gods wil is in zo'n situatie wat God wil dat je doet of niet doet, zegt of niet zegt: Bid God om die wijsheid en Hij zal het geven. Vertrouw Hem op Zijn Woord! Wees als een kind en doe gewoon wat er staat en vertrouw op Gods Woord. Geloof dat je wijsheid krijgt en dat wat je na het gebed voelt dat je moet doen, dat het van God is. Want Hij heeft het toch beloofd dat Hij wijsheid zal geven. Zelfs zonder te verwijten dat er wellicht veel ongeloof of foute keuzes aan vooraf zijn gegaan. God verwijt Habakuk niet, God verwijt je niet als je komt met al je vragen en klagen. Hij vraagt geloof Mij maar, vertrouw Mij maar, je weet toch hoe groot en machtig en goed Ik ben. Twijfel niet, dan zak je weg, denk maar aan Petrus die op de golven keek. Petrus begon met geloof, maar ging daarna twifelen en verdronk bijna. Wij zijn als Petrus, ik tenminste wel. Ik vertrouw God en dan in de beproeving kijk in ineens toch weer naar de omstandigheden en ik zak weg. Ik twijfel of Gods Woord wel betrouwbaar is, ik geloof het niet, ik houd me er niet aan vast, maar ik twijfel en zucht en ben bezorgd... Richt je oog op wat er geschreven staat. Gods Woord is door en door betrouwbaar en vast. Richt je op wie je bent in Christus en op wat God belooft aan jou. Houd je vast aan Gods beloften. Hou vol om daaraan vast te houden, je daarmee te vullen en te voeden. Hem daarvoor te loven en te prijzen. De belofte van wijsheid is er hier één, Er staan zoveel beloften in de Bijbel. Weten wie je in Christus bent dat is je kracht. Je hebt wijsheid, je bent meer dan overwinnaar, je bent een geliefde dochter van onze grote God. Je hebt eeuwig leven...

- Welke belofte komt het eerste in u op, laten we ze hardop noemen, er zijn er zoveel.

Later in dit hoofdstuk komt Jacobus weer terug bij die verzoeken. Hij zegt: ze komen niet van God. Het goede, het volmaakte, dat komt van God. De verzoeken niet, maar God gebruikt ze ten goede. Verdraag ze daarom, zoals we in het begin al zagen: we verheugen ons niet in de beproevingen zelf, ze komen niet van God, maar we verheugen ons in wat ze ons leren, namelijk te volharden in het geloof, dicht bij de Heere Jezus te blijven. God belooft een kroon aan eenieder die volhard door het lijden heen. Openbaring 2:10. Hier staat dat de verzoeken komen uit de begeerte van ons eigen hart, Johannes zegt: de begeerte van het vlees, de begeerte van de ogen en de hoogmoed van het leven. Billy Graham zei: Geld, seks en macht. De begeerten komen, je kan er niets aan doen, je ziet iets of hoort iets en je begeert ernaar.....Jacobus zegt: acht het voor enkel vreugde dat je deze verzoeking ondergaat en bevrucht de begeerte niet, geef er niet aan toe, maar verheug je in God die je beproeft. De begeerte bevruchten is er in meegaan, er aan toe geven, en dan baart het zonde, dan wordt het zonde en het eindigt zonder bekering met de dood. De zonde eindigt altijd in de dood. Uiteindelijk in het groot, maar ook in het klein in het dagelijks leven. Een voorbeeld uit mijn eigen leven is: jaloers als het met iemand anders kleinkind goed gaat en met de mijne slecht. Ik kan er niets aan doen dat dit

gebeurt. Als ik toegeef aan dat vergelijken, die jaloersheid dan wil ik weg bij dat nare gevoel en ga ik bijvoorbeeld snoepen en daar ga ik me dan weer ontevreden over voelen, die onvrede weer weg eten met meer zoetheid of chips en wat vermaak zoeken waarvoor ik me niet hoeft in te spannen, een heel goed roman of zo en dan aan het einde van de avond een leeg gevoel hebben sacherijzig zijn, kort zijn naar Peter....de dood in de pot, in mijn hart....dat kan mij zomaar gebeuren. Omdat ik bij het begin me niet heb verheugd in God in plaats van me over te geven aan de begeerte van mijn vlees. God wil Zijn karakter in ons uitwerken, maar hij kan dat alleen doen met onze toestemming, als we Gods wil van harte accepteren en doen. En ik denk echt dat dit gaat over al die kleine dingen van het gewone leven, die jaloersheid, die bezorgdheid, die onvrede.....vul maar voor jezelf in. Acht het voor louter vreugde mij zusters.....

Jacobus is wel streng he? Pittig vind ik het, maar ook zo bevrijdend.

Daar eindigt dit hoofdstuk mee, met de oproep daders van het woord te zijn en geen hoorders alleen. Dat we gaan doen wat we vanmorgen horen uit Gods woord: het voor louter vreugde achten als er moeite is en tegenslag en zorg. Het vragen om wijsheid met geloof en vertrouwen. Het echt in praktijk brengen. we worden opgeroepen alle vuilheid en onreinheid af te leggen, al ons gemopper, al onze kritiek, als ons: ik weet het beter...Heb jij daar ook zo'n last van dat je het beter weet dan je man bijv. Leg het af, breng het bij Jezus en ontvang Zijn zachtmoedigheid. En in zachtmoedigheid het Woord van God, wat we vanmorgen met elkaar lezen. Ontvang het en doe het. Als we het niet doen lijken we op iemand die in de spiegel kijkt, maar direct weer vergeet wat hij zag. Als we in de spiegel van Gods Woord kijken en we zien dat gemopper en geklaag zonde is, laten we het afleggen en gaan danken en ons verheugen. Als we lezen dat twijfel zonde is laten we bidden om wijsheid en vertrouwen dat we het hebben gekregen. God werkt vaak zo, dat als we iets gehoord hebben en het van harte beaamd hebben, dat we er ook op beproefd worden, getest worden en dat er vanmiddag ineens iets lastigs gebeurt. Kunnen we ons verheugen, kunnen we vertrouwen dat we van God wijsheid krijgen. Laten we het oefenen en elkaar stimuleren het te oefenen.

Als we ons verheugen in God, in zijn verlossingswerk voor ons, in Zijn vergeving van al onze zonden, in Zijn Woord en Zijn gebod, als we God gaan danken en loven en prijzen, als ons leven een lof-prijs voor God wordt, dan ervaren we de wet der vrijheid. Dat voelt zo vrij en blij. Niet meer gebonden aan onze begeerten, geen slaaf meer van onze begeerten, maar vrijgekocht door Jezus en nu volgeling van Hem. De vrijheid die Jezus wil geven is dat het mogelijk is om vrij te worden van alles wat niet van God is, we worden niet langer gehinderd of beperkt in het nastreven van Gods volkomen wil voor ons leven. Dan zijn we zalig in alles wat we doen. Volmaakt! Prijs Hem.